

Вбивство Духу

Все точаться в нас, в людстві, війни,
В людині кожній, в сім'ях теж,
В них всіх є ті п'ятьми обійми,
Й серед країн - та ж лють пожеж,

Бо як людина, з смертю тіла
Людина ж не зникає геть,
Смерть тіла в тім – менш, ніж півділа,
Трагедія - коли в душі в нас смерть.

Нічого і ні в чім не буде,
Бо в тім вже не людина є!
В страшних потворах тих - не люди,
Хоч ззовні й вигляд їм дає

Тому, як в війнах ми втрачаєм
Майно й свободу, і життя -
Те все ми й повернем, як знаєм,
Що є життя в нас, є й буття.

Повинна бути, й невблаганна,
І неодмінна в всім й в всьому.
Дух в нас з душею, Божа манна,
І нам без них - лише в п'їтму,

Бо в будь-яких тих всіх в нас війнах,
Як Вчення Шамбали візьмем,
Не вхопить нас п'їтма в обійми,
Ми з ним й лиш в ньому все знайдем,

Точніше - ми її й втрачаєм,
Але ж від нас й залежить все,
Як й Агні Йогу, й всю, пізнаєм -

Й те ж саме все й серед народів
Колишніх й нинішніх країн,
Йдуть й в рабство, в тім всім, від свободи
З людей й виходить бабуїн.

Бо як безсмертний дух з душею
Ми вб'єм, й покинуть вони нас,
З тим в тілі, спільного вже з нею,
З людиною, й на вічний час

Цілко́м й у всім ще до людей подібний,
Але ж в тім найстрашніший звір,
Пихатий й геть дурний, в тім й бідний
Той бабуїн, геть й бузувір.

Але ж коли в тім вб'ють в нас душу
І віру, й совість в нас, і честь -
То в тім й людське в людині зрушив
До втрати, і в тім наша месть

А там вже людям місць немає.
Дух й душу нам всім боронить -
Понад усе, й той, хто подбає,
Той в людстві, й з людством буде жить.

Щоб вистоятъ в всьому і встоять,
І щоб не здатися ні в чім,
Де дух й душа серед тих воєн
Втрачає людяність в нас в тім,

То той, хто з нею, дух й спасе!

Микола Іващенко, Київ, 25. 11. 2018 р.